

Katolikus Igenaptár

Szűz Mária, Magyarok Nagyasszonya

Ünnepe: október 8.

Szent István király felajánlása óta nagyasszonyunknak tiszteljük a Szűzanyát. XIII. Leó pápa engedélyezte a külön ünnepet népünk számára. Máriának felajánlott nemzet vagyunk, Mária közbenjárását kérjük és tapasztaljuk életutunkon. Köszönjük meg ezt Istennek a mai napon.

forrás: Vasárnapi Kalauz

Istennek, Jézus Krisztusnak anyja: Magyarország Pátrónája, Védőasszonya. Az ország az Ő ajándéka, de Sz István végrendeletével öröksége, családja és birtoka is... Meggyökerezett tiszteletét hirdetik az ország alkotmányjogi kincsei: a Szentkorona, a koronázó palást, az országzászló is. Ezen a Mária-kép jóval idősebb, mint lobogónk hármasszínje. Pecsétjeink, bélyegeink, okleveleink, Máriás pénzünk, hónapjaink, szombatjaink,... harcköltésaink („a harci Jézus-Mária”, Ady) -- és munkakezdő fohászaink róla beszélnek. Egyetemünk, (az alapító) Pázmány Péter szerint, az Ő csarnoka. -- Tisztelői, vallói közt vannak királyaink: Sz István, Sz László, IV. Béla, III. Endre, Károly Róbert, Nagy Lajos, II. és III. Ferdinánd, III. Károly, Mária Terézia; nagyjaink: Sz Gellért, Hunyadi (ki kardja markolatára a szentolvasót fűzte), Báthory, Esterházyak, Pálffyak, Koháry, Zrínyiek, II. Rákóczi Ferenc.

Buda visszafoglalásakor a vár fokára Szűz Máriás zászlót tűzött az elsőként felkúszó magyar Mária-kongreganista Petneházy Dávid. Az országot hivatalosan felajánlották a Nagyasszonynak 1038-, 1317-, 1693- és 1896-ban. -- Olyan útmutatóink, tanítóink oltották szívünkbe nevét, mint Sz Gellért, Bd Temesvári Pelbárt, Pázmány, Prohászka, Tóth Tihamér, Bangha. A magyar költészet, ima- és énekvilág, számtalan Mária-kegyhelyünk és zarándoklaink, a nép áhítata beszél róla.

A nemzet létkérdése: a „lenni vagy nem lenni” felörvényelt előtte mindegyre: a kereszténység fölvetelén, mikor István és Gellért emelte magasra Nagyasszonyunk tiszteletét; Muhinál és Mohácsnál és végig dúlásokon, mikor népünk százezreit vitték rabszolgának, hullottak el a hit védelmében...

„Nagy ínségben lévén így szólít meg hazánk:

Magyarországról, édes hazánkról, ne feledkezzél el szegény magyarokról!”

Az ország pénze 1848-ig Mária képét viseli. Protestáns erdélyi fejedelmeink, Bocskay, Bethlen, a két Rákóczi György csakúgy Máriásokat veretnek, mint a katolikus II. Rákóczi Ferenc. Amikor ő megindul hadaival „Istenért és szabadságért”, Máriás zászlók alatt vonul, pedig kurucain többsége nem-katolikus. Kiáltványa, a Recrudescunt 100 sérelme közt ott van, hogy Bécs elvitte a pócsi könnyező Mária-képet, s már nem imádkozhat előtte a magyar. Ezt a kiáltványt a nem-katolikus Ráday Pál szövegezi! A nagyhatalmú Szűzhöz esdekelt gyöngye esendő népünk szüntelen: Élet, édesség, reménység.

(Mindszenty József 1946. május 25-i Mária-évi beszédéből)

Ilyen 900 éves töretlen nemzeti hagyományt szentesített hivatalosan is XIII. Leó pápa, mikor 1896-ban, a honfoglalás ezeréves évfordulóján, „Magyarok Nagyasszonya” ünnepet rendelt el október 8-ra. Azelőtt augusztus 15-én, „Nagyboldogasszony”-kor ülték (mint neve is jelzi), mert 1038. augusztus 15-én halt meg Sz István, koronáját és országát Isten Anyja, Mária oltalmába ajánlva. Immár ezer év -- és ezer évi fennmaradásunk -- a bizonyága, hogy a Szűzanya ezt elfogadta, vállalta.

Imák a hazáért

Mindenható, örök Isten! kérlek, őrizd meg kedves magyar hazánkat minden külső és belső veszedelemtől, és a boldogságos, mindenkoron szeplőtelen Szűz Máriának, Magyarország Nagyasszonyának, Szent Péter és Pál apostoloknak, Szent István első apostoli királyunknak és minden szenteidnek könyörgése által adj magyar népednek egyességet és békességet; távolíts

el tőlünk minden háborúságot és tévelygést, hogy Anyaszentegyházadnak hite szerint neked mindvégiglen bátorságos szabadsággal szolgáljon. A mi urunk Jézus Krisztus által. Amen.

(Sík: DB, 855)

Emlékezzél meg Istennek dicsőséges Anyja, magyarok Nagyasszonya, szentséges Szűz Mária! emlékezzél meg örökségedről, melyet hű szolgád, első királyunk és apostolunk, Szent István neked följánlott és végrendeletében neked hagyott. Tekints kegyes arccal országodra és dicső érdemeid által légy szószólónk és közbenjárónk szent Fiadnál, Jézus Krisztusnál. Amen.

(Esterházy Pál imája, Sík: DB 858)

Virasszunk!

Mi, a magyar fajnak egyes tagjai, akik egész éltükön keresztül szolgáltuk a nemzetiség és szabadság angyalát és semmi nem törhette meg szent hitünket, hogy egykor bizonyosan kimondhatatlan nemzeti díszre fog virulni a magyarság, mi ne gyengüljünk gyáva panaszra, habár létünk Istene csak áltatás lett volna is.

Álljunk ki -- keblünket kettőztetett erőre lelkesítve -- mindnyájan a gátra és akár volna most utolsó óránk, akár csak most fakadna nemzeti létünk szebb hajnala: „virasszunk!”...

...Valóban virasztanunk kell!

Virasszunk

pedig azért, nehogy pompás és hízelgő, de csak csábesszmékkal teljes szavakkal a maga legnagyobb kárára a sokaság a józanság útjából elcsábíttassék!

Virasszunk,

nehogy gyengéinek hízelegve, restségének tömjénezve, vérét felizgatva, indulatosságát felhasználva, álpróféták a közelégedetlenség mérgét a közösség közé hintsék!

Virasszunk,

nehogy hetvenkedések és minden érdekek egymás ellen és tűhegyre állítása által tökéletes forrásnak induljon a magyarság, és az egyesség isten-angyala helyett a viszálykodás ármánya üsse fel köztünk tanyáját!

Virasszunk,

nehogy büntetlenül emelhesse fel parancsoló szavát köztünk a felszínes elbizakodás, s gôgjében büntetlenül ne tiporhassa mindazt, mit a szerényebb, de éppen olyan őszinte, sôt tán őszintébb hazafinak keble rejt!

Virasszunk,

nehogy felbôszült garaboncként szilaj erővel ostromoztassanak honunk külön ajkú népei a magyarság megkedveltetésére, hanem annyira becsülje meg a magyar magamagát és másokat s a csinosodás, értelmi súly és jóízlés annyi bájával fogja magát körül, hogy erkölcsi erővel vonzza magához a honnak különféle felekezeteit!

Virasszunk végre,

nehogy rögtönzés, minden ok nélkül való gyanúsítás, ijesztgetés, és durva erőszak legyenek a megbecsült hazafiság jelei, hanem csak a túrnitudás, mérséklet, józan tapintat és mély bölcsesség nyerje bérül a polgári érdemkoszorút!

(Széchenyi könyörgése, Sík: DB, 853)

forrás: magvető lista 2002

Különleges ünnepünk ez a mai. A Szűzanya ugyan mindannyiunk mennyei Édesanyja, de ránk magyarokra megkülönböztetett szeretettel tekint. Amióta Szent István király elsőként a világon felajánlotta Neki az országot, "emlékezete él minden idők nemzedékeiben". Csak rajta keresztül juthatunk el "az istenfélelemnek, megismerésnek" útjára, ő mutat be minket Szent Fiának. Talán sokszor hallottuk, de most fájón érezzük, hogy sose volt nagyobb szükség Mária közbenjárására, védelmére népünknek, mint most. Kövessük az ő példáját engedelmességben, szelídségben, imádságban, a rászoruló felé forduló szeretetben! Figyeljük üzeneteit, hiszen "aki rám hallgat, meg nem szégyenül."
Szűz Mária, Magyarok Nagyasszonya, könyörögj értettünk!